உ சிவ மயம்.

ஓம் தத் சத் பரப் பிரஹ்மணே நம:

திருக் களர், ஆண்டவர் என்னும்

ஸ்ரீ வீர சேகர ஞாந தேசிக ஸ்வாமிகள்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

அஹம் பிரஹ்ம அஸ்மி.

அயம் ஆத்மா பிரஹ்மம்.

பிரஜ்ஞானம் பிரஹ்மம்.

தத் த்வம் அசி.

இது,

கோவிலூர், மடாதிபதி,

ஸ்ரீ மகா தேவ ஞாந தேசிக சுவாமிகளவர்கள்

மாணாக்கர்,

திருக் களர், கோ. வி. வீ. மடம்,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாநந்த சுவாமிகள் அவர்கள்

எழுதி,

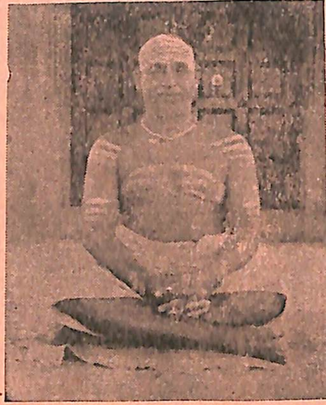
மதுரை, V. சுப்புராயலு நாயுடு பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை அணா நான்கு.

1961

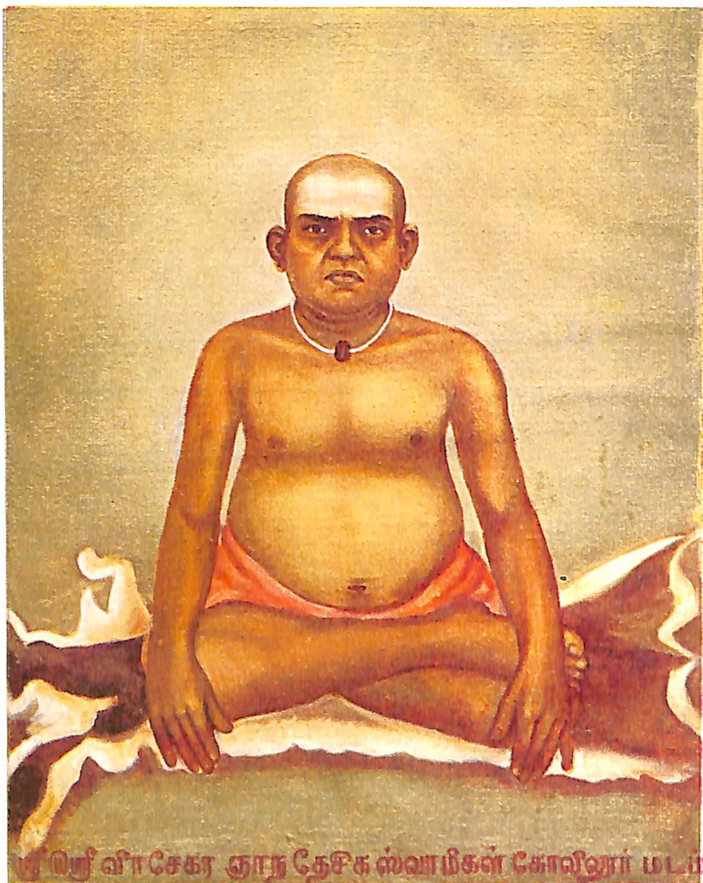
உ

கிருஷ்ணாநந்த சுவாமிகள்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
5	19	யாசநமீ	யாசநம்
6	2	உரைவிட	உறைவிட
7	6	வீரரேசரை	வீரேசரை
8	9	மின்மையும்,	மின்மையையும்,
10	1	இரத	இதர
12	11	பிரமிக்கும்படும்படி	பிரமிக்கும்படி
16	20	கந்தமாதநந	கந்தமாதந
21	4	போகம்	யோகம்
22	31	வநேரேசுவருக்கு	வநேசுவருக்கு
23	2	சேரேசாது	சேகரேசாது
25	20	எழுந்தளிய	எழுந்தருளிய
,,	29	சங்கங்கள்	சஙகஙகள்

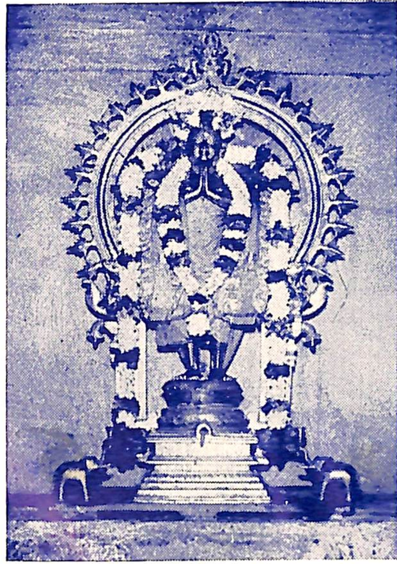

1091
கோவிலூர் ஆதீனம்
1091
கோவிலூர்-630 307

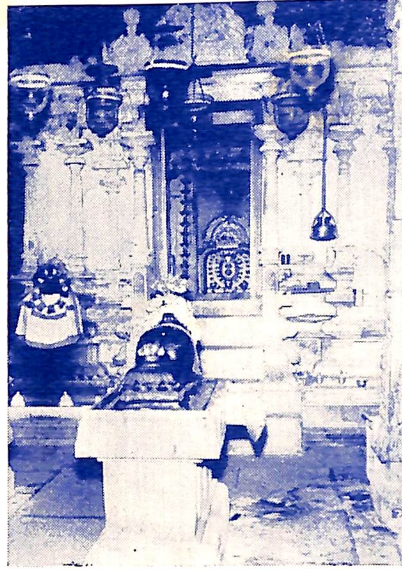
श्री वीर शेखर ज्ञान देशिक स्वामिन: तिरुक्कलर्.

SRI VEERASEKARA GNANADESIGA SWAMIGAL, THIRUKKALAR.

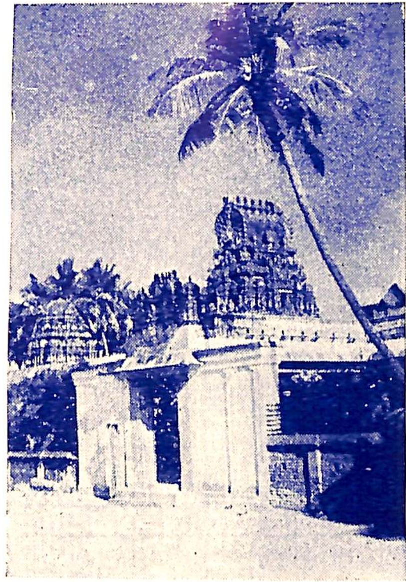
ஸ்ரீ வீர சேகர ஞான தேசிகர்
உத்சவ விக்கிரகம்.

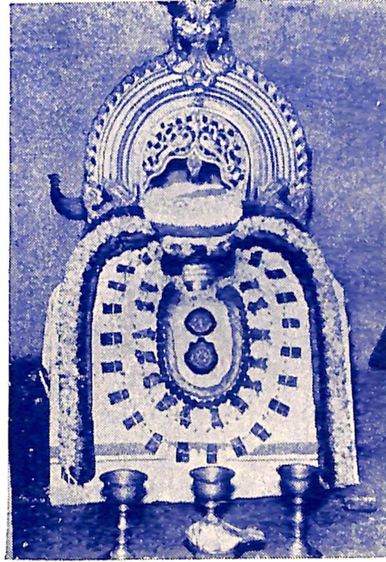
ஸ்ரீ வீர சேகர ஞான தேசிகர்
மூல ஸ்தானம்.

ஸ்ரீ வீர சேகர ஞாந தேசிகர்
வெளிக் கோவில் தோற்றம்.

ஸ்ரீ வீர சேகர ஞாந தேசிகர்
அதிஷ்டாந உள் கோவில் தோற்றம்.

திருக் களர், கோ. ஆ. வீர மடம்,
கோவி லூர், ஸ்ரீ மகா தேவ ஞான தேசிகர் மாணுக்கர்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணுநந்த சுவாமிகள் எழுதியது.

ஸ்ரீ திருக் களர் ஆண்டவ ரென்று விளங்கும், ஸ்ரீ வீர சேகர ஞான தேசிக சுவாமிகள் மோக்ஷ தசை யடைந்த 50-வது வருஷத்திய பொன் விழாவின்போது 27 நக்ஷத்திரக் குறிப்புடன் பாராட்டிய சரித்திர ரூபப் புக ழுரை.

---

1. நம் ஸ்ரீ வீர மகா முநிவர் பல சிறப்புகள் பொருந்திய பாண்டி நன் ஞட்டில் அழகா புரி போல பல வளங்களுடன் அமைந்த புது வயல் என்னும் திவ்ய நகரில் வசிட்டர் அருந்ததி போல், இல் லொழுக்கம் நடத்தி வந்த சிறப்பு மிக்க அருணு சலம் செட்டியார் உமை யம்மையாரின் அநேக தவங்களினுலும், சாக்கையில் எழுந்தருளியிருக்கும் வீர சேகரேசப் பெருமானையும், உமையாம்பிகையையும், வேண்டிய வேண்டுகோளினுலும், அவ் வீர சேகரேசரே, இவ் வீர சேகர முநிவ ராக சாத்திரங்களிற் கூறிய புருஷ விலக்ஷணங்களோடும் அவதரித்தனர். அக் குழவியினிடத்தில், கண்ணபிரானைப் போன்றும், சங்கரரைப் போன்றும், அளவற்ற ஆற்றலும், அநேக அதிசயங்களும், ஒரு ஆண்டு பூர்த்தியாவதற் குள்ளேயே அகர முதலிய எழுத்துக்களை கசடற யாவரும் ஆச்சரியப்படும்படி வழங்கி வந்ததுடன், இன்னும் அநேக அரிய செயல்களும் காட்டி வந்தனர். அவதார அச் சிறு குழந்தையின் ஆற்றல் தான் என்னே! என்னே! அத் தகைய தெய்வீகக் குழந்தையின் திருச் செயல்களைக் கண்டு திருப்தி யடைந்த திருத் தந்தை சங்கரருக்கு-சிவ குரு போன்று, செய்வனவற்றைச் செய்து சிவ பதவி யடைந்

தனர். பின்னர். அவ் வீரேச முநிவர் செய்வனவற்றைச் செய்து, ஐந் தாண்டும் நிறையப் பெற்று அவ் வவ் வாசிரிய ரிடத்தில், அவ் வாறு திங்களில், ஐயந் திரிபு அறியாமை யென்னும் முக் குற்றமு மற எல்லாக் கலைகளையும் பூர்ண மாக அடைவுற்றனர். அத் தருணத்தில், பத் தாண்டும் நிறைவுற்றது. தாம் எல்லா ஆற்றலும் படைத்த அரு ளவ தார ராயினும், குலாசாரத்தை விளக்க, "திரைகட லோடி யும் திரவியம் தேடு" என்ற வாக்கியப்படி பொரு ளீட்டி யும். "பெரியாரைத் துணைக்கொள்" என்ற பெரியோ ராசா ரத்தைக் காட்ட கோவிலூர் மரபில், உணரவேண்டியதை முழுதும் பாட முறையி லுணர்ந்த பெரியாரிடத்தில் உணர வேண்டிய வேதாந்த நூல்களை முழுதும் முக் குற்ற மற வுணர்ந்தும், அதிகாரிக் குரிய எல்லா இலக்கணங்களையும். பூர்ண மாக அடைந்தும், இராம பிரானைப் போன்று, விளங் கிக் கொண்டிருந்த பெருமை தான் என்னே! என்னே! இவ் வீரேசரது அருள் நிலையைக் கண்ட வீரப் பய்யா என்ற பெரியவர், "அன்ப! நீர் ஆதிசேடனாலும் அளவிட்டுக் கூறற் கரிய பல வளங்களும் பொருந்தித் தவ வலி ஞாந வலி மிக வும் பொருந்தியதும், அடியார் குழாங்களுடன் கூடியதும், வட ஆலின் கீழ் எழுந்தருளி யிருக்கும் குரு தெட்சணா மூர்த்தியைப் போன்று, சிறந்த ஆசிரியத் தன்மை பொருந்தி யிருக்கப்பட்ட ஸ்ரீ சி த ம் ப ர ஞாந தேசிகர் எழுந்தருளி யிருப்பதும், யாம் அடிமை புகுந்தது மாகிய, கோவிலூர் மடத்தை அடைவீரேல், நீர் அடைய வேண்டிய பயன் முழுவதையும் அடைந்தவ ராவீர்' என்ற உரையைக் கேட் டலும், சங்கரர் சந்நியாசத்தை முன்னரே விரும்பித் தாயின் கட்டளையை எதிர் நோக்கிக் கிடைத்தவுடன் விரைந்து சந்நியாசத்தை அடைந்து, அவர் ஆசிரியரை அதிவிரைவில் தேடிச் சென்றது போல், நம் வீர மா மு நி வ ரு ம் அத் தகைய செய்கையுடன் ஆசிரியரை யடைய கோவிலூர் மடத்தை நோக்கி விரைந்து சென்றனர். இவ் வீரேச முநி வர்பால் வீட்டின் வேட்கையும், விமல போத ஆசிரியனை விரைந் தடையும் விருப்பமும், இருந்த வாறு என்னே!

என்னே! தாம் எல்லாம் கை வந்த அவதார புருடரே ஆயி னும், ராம பிரானைப் போன்றும், கி ரு ஷ் ண பகவானைப் போன்றும், மற்றையோர்க் குணர்த்தச் சிறந்த அதிகாரி புருட ருகை நடித்துக் காட்டிய பெருமை தான் என்னே! என்னே!

2. இராம பிரான் வசிட்டரை யடைந்ததைப் போன் றும், சங்கரர், ஆ சி ரி ய ர் குகை வாயிலை யடைந்ததைப் போன்றும், இவ் வீரேச முனிவரும், கோவிலூர் மடத்தை யடைந்து, ஸ்ரீ ஆண்டவரையும், துற வாண்டவரையும், தெரிசித்து, மேற்படி ஆண்டவரின் சீடராயும், தவ யோக ஞானங்களில் பூர்ண சித்தி யடைந்து, தம்மை யடைந்த அடி யார்களின் அகலாப் பிறப்பை அகற்றும் அருளாள னென் னும் கருணை நிதி என்ற பெயரோடுங் கூடிய ஸ்ரீ சிதம்பர ஞான தேசிகரை முன்னர்ச் சர ணடைந்து, அவ் வாசிரியரது பூர்ண அநுக்ரகத்துக்கு மு ழு ப் பா த் திர மாகி, எல்லா உரிமைகளுடனும் இரண்டா முறை பாட மோதுவிக்கும் முறை உடையவ ராக இருந்ததனால், 'பெ ரி ய சாமிக' ளென்றும், 'இரண்டாம் பாடச் சுவாமிக' ளென்னும் பெயரோடும் கூடிய, பொ ன் ன ம் ப ல ஞான தேசிகரை முறைப்படி வணங்கி நின்றனர்.

அப்போது, இருவருக்கும் நடந்த சம்வாதத்தில், இந்த வீரசேகரனரிடத்தில் உள்ள, அவதார புருட விலக்கணமும், ராம பிரானைப் போன்று எல்லாக் குணங்களும் சிறப்பாகப் பொருந்தியிருந்தும், அளவு கடந்த அடக்க முடைமையும், வினய முடைமையையும், கண்டு அப் பெரியார் மரம் போல் அசை வற்றவரே யாயினர். அத் தகைய வீரேசரது பெருமை என்னே! என்னே!

3. அப் பொன் னம்பலக் குருபரனர், இவ் வீர சேகர முனி வரது விசேட அதிகாரி யிலக்கணத்தைக் கண்டு, கை யடை யோடு தமது ஆசிரியரிடத்தில் அழைத்துச் சென்று, அறி

ஞர் உண்ணும் அத்வைத தேன் ஒழுகும் அரிய செந் தாமரைத் திரு வடிகளை வணங்கச் செய்து, தம் ஆசிரியரை நோக்கி, இவ் வீர சேகர ருடைய குணங்க ளனைத்தையும் வியந் துரைத்து, எந்தையே! தேவரீர் திரு வுள மிரங்கி இச் சிறுவரையும் அடிமை கொண்டருள வேண்டு மென்று, பல வாறு பிரார்த்தித்தனர். அவ் வாசிரியரும் கருணை கூர்ந்து, ஆமை போன்றும், மீன் போன்றும், பறவை போன்றும் தடுத்தாட் கொண்டனர். பல் லாயிரப் பக்குவிகளை ஒரு மொழியால் உய்விக்கும் ஒப் பிலா வுயர்வும், அதிகார உண்மையும் பொருந்திய, இவ் வீரேச முநிவரைக் கோவிந்த பகவற் பாதர் சங்கரரை மாணுக்கராக்கிக்கொண்டது போ லாக்கிக் கொண்டனர். இவ் வீரேச முநிவரும், ஆசிரியர்பால் அள விலா அன்பு கொண்டு, ஆப்தாதி பணிகளை அளவு கடந்து செய்து வந்தனர். இவரது குரு பக்தியின் பெருமை தான் என்னே! என்னே!

4. அச் சமயம் அவ் வீரேச முநிவருக்கு ராம பிரானைப் போன்றே வயதும், 16 நிரம்பியது. இவரது அற்புத அதிகார நிலையைக் கண்டு, அக் குருமரபில் அறிவுறுத்தும் அத்வைத நூல்களினுல் முறையாக நுண்ணிய பொருள் வெளியாம் வண்ணம் போதித்தருளினர். இவ் வீரமா முநிவரும் அடியார் கூட்டத்தில், அன்புடைய ராய்க் காம தேநுவின் கன் றென எல்லோரும் விரும்பும்படி ஒழுகி வந்தனர். அதிகார புருட ராக விருந்தும், அடக்க முடன் ஒழுகிவந்த பெருமை தான் என்னே! என்னே!

5. இவ் வீரமா முநிவர், இங்ஙனம் விருப்புடன் ஒழுகி வரும் நாளில், பந்துக்கள் வந்து இல் லறம் நடத்த வேண்டலும், ஆசிரியரின் குறிப்புப்படி ஒருவரும் அறியாது, சிக்கலுக்குச் சென்று, சட்டயப்ப முநிவரிடத்தில் சந்நியாசம் பெற்று, மீண்டும் தம் ஞாநாசாரியார் எழுந்தருளியிருக்கும் கோவி லூர் மடத்தை யடைந்து, ஆவைப் பிரிந்து மீண்டு வந்தடைந்த கன்றைப் போலவும், ராம பிரானைப் பிரிந்து

மீண் டடைந்த இலக்குமணனைப் போலவும், தம் குருவை, ஆரா அன்பு மேலிட்டு. ஆருயி ஒழுகத் தரிசித்து, வணங்கி துதித்து வாய் பொத்தி நின்று, "மும்மை மலம் அறுக்க வந்த முத்தனே! எம்மை யாள வந்த எந்தையே! செய் வகை யறியாச், சிறியேன் தேவரீர் திருவுளப்படி சந்நியாசம் பெற் றுத் திரு வடியைச் சர ணாக அடைந்தேன் ஆதரித் தருளும் ஐயனே!" என்ற அவ் வீரேச முநிவர து அருள் மொழியைக் கேட்ட அவ் வாசிரியர் அருமந்த தந்தை அரு மகவின் அரு மழலைச் சொல்லைக் கனல் மெழு கென மநங் கசிந்து, கேட் பது போலக் கேட்டு, அருள் பாலித்தருளினர். அவதார புருட ராகிய இவ் வீர மா முநிவரது குரு பக்தி தான் என்னே! என்னே!

6. அருள் சுரந்த அவ் வாசிரியர், அவ் வத்வைத மரபின் கண் ணுள்ள, நாநா சீவ வாதக் கட்டளை முதல் ஞாந வாசிட்டம் வரையி லுள்ள 16 நூல்களையும் இனிய கருணை யுடன் முறை யாக உபதேசித்தருளினர். அவ் வீரேச முநி வரும், அவை யனைத்தையும் ஐயந் திரிபு அறியாமை யென் னும் முக் குற்ற மற சிரவணித்தும், மநநம் செய்தும், நிதித் யாசநமீ செய்தும், சந்தேக விபரீதங்கள் நீங்கி, சுவா நுபவத் தில் திட மாக நிலைபெற்று, முநிவராய் விளங்கி அவ்வடியார் கணங்களுக் கெல்லாம் கண் மணி போன்று, ஆ சி ரி ய ர் சேவை செய்துகொண்டு மிருந்து வந்தனர். இங்ஙனம் இவ் வீர முநிவர், விமல போ த த் தி ல் விழிப்புட னிருந்தமை என்னே! என்னே!

7. இங்ஙனம் ஒழுகி வந்த வீர மா முநிவர், ஜீவன் முத்தி யின் விலக்ஷணாநந்தத்தை விசேஷ மாக அநுபவிக்கவேண்டு மென்று கருதி, ஞாநாசிரியரிடத்தில் நல் லாஞ்ஞை பெற்று, நாநா வித மகத்துவத்தோடுங் கூடிய நாநா வித ஸ்தலங்களை நன் முறையில் தெரிசித்துக் கொண்டு, நன்மை பல பயக் கும் ஸ்ரீ நட ராஜப் பெருமான் நாள் தோறும் நடநம் செய் தருளும் தில்லை யென்னும் நற் பதியை யடைந்து, அந் நட

ராஜப் பெருமானின் நற் கழல்களை நாடித் தொழுது துதித்து நல் லடியார்களுக்கு உரைவிட மாகிய மௌந தேசிகர் மடாலயத்தை நண்ணி, நற் சிற் றறை ஒன்றை யடைந்து, நன்மை பல பயக்கும் நற் சமாதி யடைந்தும், நன்மை பயக்கும் நற் பிச்சை யேற்றும், நல் லொழுக்கங் களுடன் 12 வருஷம் கிரமப்படி ஒழுகிவர லாயினர். இவ ரது நீங்காத நித்திய நிமல வடிவ மாகிய நிஷ்டையைக் கண்டு, நின்மலர்கள் நித்யமும் தெரிசித்து நிரம்பிய மந முடையவர்களாய், நிரந்தரமும் தாமும் அது போல், ஒழுகி வர லாயினர். இவ் வீரசேகர ஞர், தாமும் ஜீவன் முத்தி தசையில் நிலைத் திருப்பதுடன், தம்மைத் தெரிசித்தவர் களும், அந் நிலைக்கு வர நினைக்கும்படி நிகழச் செய்த நிலைமை யான பெருமை தான், என்னே! என்னே!

8. இங்ஙனம் ஒழுகி வரும் நாளில், முன்னர் கோவி லூர் மடத்தில், நம் வீர சேகரனுருக்கு முன் னின்று குருபரஞரின் திரு வடியை அடைவித்தவரும், மேற்படி மடத்தில் முறை வகுத் துள்ள 16 நூல்களையும், நம் வீர சேகரனுருக்கு இரண்டாங் குரு மூர்த்த மாக விருந்து இரண்டா முறை பாடம் ஓதுவித்தவரும் ஆகிய ஸ்ரீ பொன் னம்பலக் குருபர ஞர் தம் ஆசிரிய ராகிய, ஸ்ரீ சிதம்பர ஞாந தேசிக சுவாமி கள் விதேக கைவல்ய மடைந்து, காரைக் குடி இராம சாமி ஞாந தேசிக சுவாமிகள் மடத்தின் தலைமை வகித்த பின்னர், தம் ஆசிரியருக்குச் செய்ய வேண்டிய விசேடங்க ளனைத் தும் குறை வின்றிச் செய்து முடித்த பின்னர், அன்ஞர் திரு வடிப் பாதுகைகளை அன்போடு அங்கத்தில் தாங்கிக் கொண்டு, அமல மான அநேக ஆலயங்களை ஆதரவோடு வழிபாடு இயற்றியும், உறைந்தும், ஆன பின், அம்பல வாணன் ஆநந்த நிர்த்தநம் செய்யும் அம்பலப் பதியை அன் புடன் அணுகி, ஆதரத்துடன் அன் பொழுக ஆராதித்து, அவ் வாண்டவன் அருளால், ஆங்கு உறைந்து, அடியார் களுடன் அன்புடன் ஒழுகி வர, ஆநந்த நடநன் அருளால், அன்பர்கள் உதவிய ஆதாரப் பொருளால், ஆங் கோர் மட

மியற்றி, அடியார்கள் அன்புடன் ஆரணப் பொருள் கேட்டு மநந நிதித்யாசநம் செய்து, நிமல நிட்டையில் நிகழும்படிச் செய்து, நியம மாக நி க ழு ம் ப டி செய்தனர். அங்ஙனம், இயற்றி நடத்தி வந்த இயல்பு மிக்க நம் ஸ்ரீ பொன் னம் பலக் குருபரனுர், நம் வீர சேகரனுரது வியன் னிலையைக் கேட்டு வியப்புற்று வியந்து, வீரசேகரை விருப்புடன் காண விரைந்து அழைப்பித்தனர், அவ் வழைப்பைக் கேட்ட நம் வீரசேகரனுர், விரைந்து வந்து விமலருடைய விமலப் பதங் களை விநய முடன் வணங்கி விருப் புற்று முன் நிற்கவும் அங்ஙனம் நின்ற வீரமா முநிவரை, விமல போத வித்தக ராகிய பொன் னம்பலக் குருபரனுர் நோக்கி, அன்ப நீர் அடைந்து அநுபவிக்கும் அருமை நிலை அரிது அரிது.

மூவர்க்கும், முநிவர்க்கும், முதன்மைச் சுருதிகளுக்கும், எமக்கும், அரிது அரிது. அங்ஙன மாயினும், "உமது தவ நிலைக்கு இடையூ றின்றி அநுகூல மாக விருக்கும் ஒரு இத மான காரியத்தை உரைக்கலா மென்று உன்னுகிறோம் கேட்க மந முளதேல் இயம்புவோ" மென்றனர். வீரமா முநி வர், சுவாமின் பெரியோர் உரை வேத குரு வாக்யம் போல் கொள்வன் எனலும், 'அன்ப! நமது மடத்தில் இ ர வு தோறும் இடையறுது ந ட ந் து வரும் இயல் புடைய வேதாந்த சிரவணத்தை உட னிருந்து கேட்டு இரவில் பிக்ஷையை இவ் விடத்திலேயே ஏற்று, பகலில் உமது நிய மப்படி ஒழுகிவர வேண்டு மென்பதே! எமது வேண்டு கோள்' என்றனர். தமது தவத்துக்கு அநுகூல மாக அமைந்த அவ் வுரையைக் கேட்டு ஆநந்த மடைந்து, அவ் வாறு ஒழுகிவர லாயினர். ஆன்றோர் உரையின்கண்ணும், அமல வாநந்தத்தின் அநுபவத்தின்கண்ணும், ஆர்வம் அமைந்த அருமை, என்னே! என்னே!

9. அங்ஙனம் அமர்ந்து வரும் நாளில், கோவி லூர் மடத் தில் தலைமை தாங்கி வந்த, காரைக் குடி இராம சுவாமி ஞாந தேசிக சுவாமிகள் பரிபூர்ண நிலை யடைந்தமையைக் கேள்

வியுற்று, அத் திருக் கூட்டத்தில் அமர்ந்திருந்த ஆசிரியர் பொன் னம்பலவர் வாக்கில்நின்றும் அசரீரி யெழுந்த வாறு, நமது கோவிலூர் குரு சந்நிதாநத்தை எல்லா வகையிலும் வள முறச் செய்யத் தகுந்தவர் நம் வீர சேகரனுரே யன்றி, திரி வித உலகத்தும் வே ருெருவரு மில்லை யென்று உதித் தது. மேற்படி உரையைச் செவி மடுத்த நம் வீர சேகரனுர் 'கானவர் வலையிற்பட்டு கை தப்பி யோடும் மான் போல்' என்ற வாக்கியப்படி விசிராந்தியின்கண் உள்ள விசேடத் தையும், வியவகாரத்தின்கண் உள்ள விசேட மின்மையும், விவர மாக விசாரித் தறிந்தவ ராதலின், விசிராந்தியை விட்டு வியவகாரத்தில் புக வெருண்டு, விரை வாக இரவே ஒரு வரும் அறியாது மறைந்து வளவ னூர் மடத்திற் சென்று விமலாநந்தத்தில் வீற்றிருந்தருளினர். விமலாநந்தத்தில் விருப்பமும், வியவகாரத்தின்கண் விருப்ப மின்மையும், மிகுந் திருந்த பெருமை தான், என்னே! என்னே!

10. இவ் வீர சேகரனுரது விருத்தாந்தத்தை விமல மாதவ ராகிய பொன் னம்பலவர் கேட்டு வியந்து, தம் ஆசிரியர் ஸ்தாநத்தில் உள்ள அபிமாந ஆர்வ மிகுதியால், அரு ளடி யார் அநேகரை அநுப்பி அமல வீரரை அழைத்து வரும் படி ஆக்ஞாபித்தனர். அடியார்கள் அருளியதை அவ் வமல வீரர் கேட்டு ஆன்ருேர் உரை, அரு மருந் தென்னக் கொள் ளும் அன்பு வாய்ந்தவ ராதலின், அஞ்சியும் அஞ்சாது, அவ் விடம் வந்து பொன் னம்பலக் குருபரன் அடியிணையை ஆரு அன்போடு அணுகினர்.

அவ் வன்பரைப் பார்த்து, ஆருமையோடு பொன் னம்பலக் குருபரனுர்,'அன்ப!உனது அரு நிலைமை ஆரணங் களுக்கும், ஆன்ருேர்க்கும், அமல மூவர்க்கும், எமக்கும் ஆழ்ந்து அருமை யாகக் கொள்ளத் தகுந்ததே யாயினும், ஆசிரியர் ஸ்தாநத் துள்ள அபிமாந மிகுதியால், எம்மையும் அறியாது பேசுவிக்கின்றது. நாமும், நீவிரும், நமக்கு முன் னுள்ளவர்களும், அந்த ஸ்தாநத்தைக் கொண் டல்லவா,

யாராலும் அடைய முடியாத அருமை நிலையை யடைந்தோம். இனி மேல் வருபவர்களும் அத் தகைய நிலையை யடைய வேண்டு மல்லவா? அத் தாநத்தை ஆதரிப்பாரின்றி அழிவுற விடுவோமேயானால், செய்ந் நன்றி மறத்தலென்னும் குற்ற முண்டாகுமன்றோ! ஜீவன் முத்த ருயினும் குரு ஸ்தாநத்தைக் காக்க வேண்டு மென்ற ஆரண வுரையும், ஆன்றோ ருரையும் உள்ளனவே. அவ் வுரையைக் கடத்தல் நம்மனோர்க் கியலுமோ! பகவத் வாக்கியம் போல் திடப் பிரக்ஞனுக்குச் சமாதியும், வியவகாரமும், ஒன்றே யன்றோ? வே ருக நினைத்தல், அந்த பிரக்ஞைக்கு இழுக்காகுமே யன்றோ, "வெறிதி ருக்கினும் தொழிலினை மேவினும் அ றி ஞ ன் என்று தான் சமாதி விட் டகன்றவ னுகும்'' என்று கருதிய ராம பிரான் பகவான் ஜநகர் சுரகு போல், நீவிரும் திருஷ்டி யுடையவ ராய் ஒழுகல் வேண்டும் என்று அநேக சுருதி, ஸ்மிருதி முதலிய அநேக பிரமாணங்களையும், ஆன்றோர் ஒழுக்கங்களையும், விரி வாக எடுத்துக் காட்டி, எம துரையை தடுக்காது ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டு மென்றும், யாமும் உமக் குபகார மாகக் குரு ஸ்தாநத்தின் வியவகாரங்களை யுட னிருந்து கவனித்து வருவோம் நீவிர் அஞ்சற்க எனவும், அநேக வித மாகக் கூறி விரும்பலும், நம் வீரமா முநிவரும் ஆன்றோ ருரை பிரமாண வுரைகள் ஆன்றோ ரொழுக்கம் ஆசிரியர் ஸ்தாநம் இவற்றில் மிகுந்த அபிமாந முடையவர்களாதலின், அப் பொன் னம்பலக் குரு பரரின் விருப்பத்துக்கு இசைந்தனர். இத் தகைய நம் வீர சேகரனுர் சீலம் தான், என்னே! என்னே!.

11. தேவர் வேண்டுகோளுக்கு மஹா தேவன் இரங்கியது போலவும், அன்பர் வேண்டுகோளுக்கு கலைக்கோட்டு மக ரிஷி இரங்கியது போலவும், பொன் னம்பலக் குருபரனுர் வேண்டுகோளுக்கும், இ ன் னு ம் அநேக அன்பர்களின், வேண்டுகோளுக்கும் மநம் ஒப்பி, நம் வீர சேகரனுர் மடத்தின் தலைமைப் பதவிக்கு இசைந்து, இராம பிரான் இலட்சு

மணருடனும், இன்னும் இரத பரிசநங்களுடனும், அயோத்தியை அடைந்ததைப் போல, நம் வீர சேகரனும், பொன்னம்பலக் குருபரனுடனும், இன்னும் அநேக அடியார்களுடனும், கோவிலூர் மடத்தை யடைந்தனர். அங்ஙனம் சுபதிநத்தி லுற்று முறையே லிங்கம் நந்தி பலி பீட வடிவ மாயுள்ள மூலக் குருவரர்களுக்கு அபிஷேக நைவேத்திய ஆராதனைகளை விசேஷ மாகச்செய்தும், தசரதர் ராம பிரானுக்கே முடி சூட்ட வேண்டு மென்று உணர்த்திய வாறு, பரிபூர்ண தசை யடைந்த ராம சுவாமி ஞாந தேசிகர், வீரமா முநிவரையே கோவிலூர் மடத்தின் தலைவ ராக்க வேண்டு மென் றுணர்த்திய தன்மையை ஆங் குள்ள, நகரவைசியர், அன்பர்கள், அடியார்கள், அனைவருக்கும் உணர்த்தி, அவர்க ளனைவர்கள் உடன்பாட்டின் பேரிலும் ராம பிரா னுடைய மகுடாபிஷேகம் போன்று, சுபாநுஷு, மார்கழிமீ சுப முகூர்த்தத்தில் அங் குள்ள, வேதாந்த போதகாசாரியர் பீடத் திருத்தி, பட்டாபிஷேகம் செய்து, பூசித்துப் போற்றி, வாழ்த்தி, வேதாந்தோபதேசம் செய்யு மாறு, செய்து, 'வீர சேகர ஞாந தேசிகர்' என்னுந் திரு நாமத்துடன் விளங்கு மாறு. ஏற்பாடு செய்தனர். இங்ஙனம் பொன் னம்பலக் குருபரர், லெட்சுமணர் ராம பிரானுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்து, அவருக்கு உறு, துணை யாக இருந்து, எல்லா வியவகாரங்களையும், இனி துற நடத்திய வாறு, நம் வீர சேகர ஞாந தேசிகருக்கும், உறு துணை யாக விருந்து, எல்லா வியவகாரங்களையும், இனிதுற நடத்திவந்தனர். அவ் விருவர் மநமும், இராம லெட்சுமணரைப் போலவும், சம்பந்தர் அப்பரைப் போலவும், யாக்யவல்கியர் கார்க்கியைப் போலவும், அன்பு இணைபிரியாது, அமைந்திருந்தன. மூ வுலக வியவகாரமும் ஒருங்கே

யமையினும் சிறிதும் சலிப் பற்று, ராம பிரானையும், ஜநக ரையும், அஜாத சத்துருவையும் போன்றும், சூடாலை, சிகித்துவசனைப் போன்றும், திட ஞாநத்துடன் கூடியிருந்த தன்மையையும், சுரகுவைப் போன்று, வியவகார வேளை யெல்லாம் சமாதியோடு கூடியிருக்கும் தன்மையையும், கசனைப் போன்று, எல்லா வியவகாரங்களிலும், பரமார்த்த திருஷ்டியோடு கூடியிருக்கும் தன்மையையும், வியவகாரங் களை எல்லாம் கிருஷ்ண பகவானைப் போன்று, சலிப் பின்றி விநோத மாகச் செய்யும் தன்மையையும், சில நாளில் கண்டு, பொன் னம்பலக் குருபரர், மடத்து வியவகாரங்களை யெல் லாம், வீர சேகரனுரையே ஏற்கும்படி இசையச் செய்து விட்டு, எழில் மிக்க தமது இருப்பிடம் சேர்ந்தனர். வீர சேகரனுரது ஞாந வலிமையோடு கூடிய வியவகார வலிமை யிருந்த வாறு தான் என்னே! என்னே!.

12. இவ் வாறு, குரு ஸ்தாநத்தை யேற்று நடத்த இசைந்த போது, வேதாந்தத்தில், 36 தத்துவங்களே உள் ளன. 36 ஆம் தத்துவமே தா னெனக் காட்ட, நமது வீர சேகரனுருக்கு 36 வயது நிரம்பிய அறி குறி தான், என்னே! என்னே!.

13. இவர் அவதார புருடர் ஆனதினுலும், திரு நெல்லை யம்மன் அருளும், மூல குருபரர் மூவரின் அருளும் ஒன்று சேர்ந்து, இவரிடத்தில் பொருந்தி யிருத்தலினு லன்றோ, இவர்பால் அருள் வலி, ஞாந வலி, பாட மோது விக்கும் வலி, அபக்குவிகளை பக்குவிக ளாக்கும் வலி வியவ கார வலி, முதலியபல சத்திகளும் ஒன்று சேர்ந்து விளங்கின. எல்லாச் சத்திகளும் ஒருங்கு அமைந்திருத்தலி னன்றோ

ஆசாரிய பரம்பரையி லுள்ள, ஒழுக்க விதி முறைகள் அனைத்தையும் சிறந்த முறையில் நடத்திச் சங்கரக் குருபரன் போல், குருபர மணி யாக விளங்கினர். இந்திரனும் நாணும் படி, இந்திர சபை போன்று, கைலாசக் கொட்டகை முதலியன இயற்றியும், சத்தியலோகப் பிரமனும் நாணும் படி, பிரம விசாரம் செய்யும் பிரம சபை யியற்றியும். விசுவ கர்மாவும் நாணும்படி, அநேக விசித்திர சிற்பங்களோடுங் கூடக் கைலாசம் போன்று, விளங்கத் திரு நெல்லை யம்மை, கொற்றவா ளீசர் ஆலயங்களையும் நிர்மாணித்தனர். முன் னுள்ளவர்களும், இப்போ துள்ள விஞ்ஞாநிகளும், இனி மேல் வரும் விஞ்ஞாநிகளும், கண்டு பிரமிக்குப்படும்படி யான முறையில் சிவாலயமும், மடமும், குரு ஆலயங் களும், புதுச் சிருஷ்டி போலத் தோற்றமுற்று விளங்கின; பிரம லோகம் ஒன்றே, அந் தந்த, உபாசகர்களுக்கு அந் தந்த உலக மாகத் தோற்றுவதைப் போலக், கோவிலூர் ஒன்றே, எங் கெந்த அடியார்கள், எங் கெந்த வித மாகப் பாவிக்கின்றார்களோ, அந் தந்த வடிவ மாகத் தோற்ற மளிக்கும் நிலைமையி லிருந்தன; பிரமனே நம் வீரசேகரனு ராக வந்து பல வளங்களோடுங் கூடிய கோவி லூர் என் னும் நகரைச் சிருஷ்டித்தனரோ வென்று, எண்ணும்படி யாக விளங்கியது, தான், என்னே! என்னே!. இந்த வீர சேகரனார் ஆற்றல் தான், என்னே! என்னே!.

14. ஸ்ரீ கொற்ற வா ளீசர், திரு நெல்லை யம்மையின் கும்பாபிஷேகமும், முன் னுள்ளவர்களும், இப்போ துள்ள வர்களும், இனி மேல் வருபவர்களும், இத் தகைய வைபவத்தோடு, மனித சுபாவ முடையவர்களாற் செய்ய முடியாது என்று கருதும்படியும், கும்பாபிஷேகத்தைப் பற்றிக் கூறும் சாஸ்திர விதி முறைகளில் சிறிதுங் குறை வின்றி, அதி விசேஷ மாகச் செய்து முடித்தனர். கும்பாபி ஷேகத்தில் யார் யாருக்கு எது எது செய்யவேண்டுமோ

அவை யனைத்தையும் கொண்டல் போல் போதும் போது மென்னப் பொழிந்தனர். இவ் வினிய வீரேசரது இனிய பெருமை இருந்த வாறு தான், என்னே! என்னே!.

15 இவ் வீரமா முனிவர் முன் னொரு முறை சிருங்க கிரிச் சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள், இராமேச்சுவரம் யாத்திரை யாக வந்து, இராம நாதபுரத்தில் தங்கியிருந்த போது, பொன் னம்பலக் குருபரனின் வேண்டுகோளின்படி, கோவிலூர் மடத்துக்கு அநேக உபசார மரியாதைகளுடன் அழைத்து வந்து, ஆறு, அன்பால் அளவு கடந்து ஆராதித்த அருமை யைக் கண்டு, 'ஆசிரியர், அன்பர்காள் சிருங்க கிரியில் எழுந் தருளியிருக்கும் சாரதா தேவிக்கு, கருங் கல் திருப் பணி யாக்கித் தரல் வேண்டும்' எனலும், அந்த ஆக்ஞையைச் சிரமேற் றாங்கி, அன்பர்கள் பொரு ளுதவியால், அச் சாரதா தேவியின் ஆலயத்தை, இழைத்த கருங் கல்லால் கோவி லூர்த் திரு நெல்லை யம்மை ஆலயம் போல், ரூபாய் ஐம் பதி னாயிரம் செலவில் அழகுற அமைத்து கும்பாபிஷேகமும் சிறப்புறச் செய்து முடித்து வைத்தனர். மறு முறை கீலக வருஷம் சித்திரை மாதம் 11ௗ குரு வாரம் சப்தமி திதி உத்திராட நக்ஷத்திரம் மிதுந லெக்கினத்தில், திரு நெல்லை யம்மனுக்கு நடந்த கும்பாபிஷேக விசேஷத்துக்கு அழைத்து வந்து. தெரிசநம் செய்து வைத்தார்கள். அவ் வாசிரியர்? கோவிலூர், கோவில் மடத்தின் நிர்மாணத்தையும், கும்பா பிஷேகம் நடந்த வைபவத்தையும், ஆயிரக்கணக் கான, அடியார்களை, வைத்து ரக்ஷிக்கும் கருணை வலி, ஞாந வலி, வியவகார வலி, எல்லா வழிபாட்டின் வலி, எல்லாம் ஒருங்கே யமைந்திருப்பதையும் நோக்கி, மனிதப் பிறவியால் இவைகள் இயல்வ தல்ல. அவதார வடிவமே யென வியந்து பூரிப்பை யடைந்தனர். அக் கோவி லூரின் வளங்களைக் கண்டு, அவ் வருஷம் சித்திரை மாதம் நடத்த வேண்டிய சங்கர ஜயந்தியையும், வீரேசன் உதவியால் வெகு விமரிசை யாக நடத்தி, அங் குள்ள வேத பாடசாலையில் தங்கியிருந் தார்கள், அதன் பின், மடத்தில் அமைக்கப்பட்ட பிர்ம

சபைக்குப் பல வைபவங்களுடன் எழுந்தருளிவந்து. நம் வீரசேகரனுரால், அளவு கடந்த அன்போடு, அளவற்ற முறையில் ஆராதனை செய்யப் பெற்று, மனக் களிப்புற்ற அவ் வாசிரியக் கோமானுர், முன்னர் சிருங்க கிரி ஸ்ரீசாரதா தேவியின் திருப் பணியை அழகுடன் முடித்து வைத்துக் கும்பாபிஷேகமும் செய்து வைத்தமைக்கும், இப் போது தமக்குச் செய்த ஆராதனைக்கு மாக அன்பு மேலிட்டு. இவை மனிதப் பிறவியால் செய்யத் தகுந்தவை யல்ல, இவ் வீரேசர் தெய்வப் பிறவியே என உணர்த்தச், சாரதா, தேவியைப் பார்த்து, இவ் வீரேசனுக்கு அநுக்கிரகம் செய்ய வேண்டு மென்று, வீரேசன் வீரேசன் என, மகுடம் வைத்து, ஆசீர் வாத பஞ்சரத்திநத்தைச் செய்தருளினர். நம் வீர சேகரனுர் அவ் வாசீர்வாதத்தை அன்போடு ஏற்று, அவர்கட்கு வேண்டிய சத்காரங்களைச் செய்து, மற்றும் பல வாழ்த்துக் களையும் பெற்று, ஜீவன் முத்தராய் வாழ்ந்து வந்தனர். இங்ஙனம் சுபாநு வருஷம், மார்கழி மாதம் முதல் விரோதி கிருது வருஷம் வைகாசி மாதம் வரை $27\frac{1}{2}$ வருஷம் மடாதிபத்தியம் வகித்து, மனிதற் கியலாத காரியங்களை எண்ணிறந்த வகையில் இயற்றி, வாழ்ந்து வந்த புதுமை தான், என்னே! என்னே!.

அநுக்ரக நிக்கிரகச் செயல்களைக் கூறின் விரியு மென்னும் பயத்தால் கூற வியல வில்லை.

16. இங்ஙனம் தாம் அவதரித்த காரியங்கள் முற்றும் பூர்த்தியாகி விட்டன வென்று எண்ணும் போது, பின் பயனைப் பயக்கும் நல் வினை பிரகடந மாக, இன்னு மொரு காரியம் குறைவுற் றுளது என்னும் எண்ணம் உதய மாயிற்று. அது யாதெனில், பல சிறப்புக்களும் பொருந்திய, சோழ வள நாட்டில், மூவரால் தேவாரப் பாடல் பெற்ற சிறந்த ஸ்தல மொன்றைச் சிறப்புறப் பணி செய்து, சிறந்த முறையில் கும்பாபிஷேகமும், திரு விழாவும், புதிய பெரு விழாக்களையும், சிறப் புறச் செய்து தெரிசிக்கவேண்டு மென் பதேயாம். சங்கர பகவற் பாதர், தான் அவதரித்துச் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் முழுதும் முற்றுப் பெற்றன

வென்று முடிவுற வெண்ணும் போது, முறை யாகச் செய்யும் மீண்டு மோர் காரியம் எஞ்சி யுள்ளது என்று எண்ணினர். அது 'சர்வக்ஞ சிங்காசந மேறிச் சகல பூமண்டலாபிஷேகர்' என்னும் விருது பெற வேண்டியதேயா மென்று கருதி, யக் காரியத்தையும் விரை வாகச் செய்து அமல பதத்தை யடைந்த வாறு, நம் வீர சேகரனுருக்கும் தோன்றியது வியப்பாங் கொல்லோ, இருவரும் சிவாவதார மாகலின், வியப் பன்று என்க. சங்கர பகவற் பாதர் அவதரித்த பின்னர், அநேக தேவர்களும், மால் பிரமன் முதலியோர்களும், அவதரித்து, மாணுக்க ராக வந் தடைந்த பல்லாயிரவர்களும், ஒவ் வொருவரும், ஒவ் வொரு திசையை வெல்லும் கல்வி யாற்றலும், ஞாந வலியும், தவ வலியும், யோக வலியும், உடையோரா யிருந்தனர். அவருள்ளும், பத்ம பாதர், முதலிய நால்வரும், மும் மூர்த்தி வடிவ விசேஷ தேவர்களின் அவதார மாகலின், விரிக்கமுடியாத, விசேஷ ஆற்ற லுடையோரா யின்றளவும், இனி மேலும், விசேஷ மாக விளங்கி வருதல் போல, நம் வீர சேகர முனிவருக்கும், பல்லாயிர மாணவர்கள், பல தேவதைகளினம்ஸமாக, வந் தவதரித்து, பர ஞகிய வீர சேகரரது மாணுக்கராய், முன் கூறிய பல ஆற்ற லுடையோ ராய் விளங்கினர். அவ ருள்ளும், வேங்கட்ட மா முனிவர், வெள்ளி யங்கிரி மா முனிவர், சுப்பையய மா முனிவர், அண்ணுமலை மா முனிவர், நாரா யண மா முனிவர், காசிகாநந்த மா முனிவர், மகா தேவ மா முனிவர், சிவாநந்த மா முனிவர், இவ் வெண்மரும், விசேஷ அவதார வடிவ மாதலின், விசேஷ எல்லா ஆற்ற லுடையோராய் விளங்கினர். அவருள்ளும், வேங்கட்ட மா முனிவர், சுப்பையயா மா முனிவர், காசிகாநந்த மா முனிவர், சிவாநந்த மா முனிவர், ஆக இந் நால்வரும், நாற் றிசையினு வெல்லும் எல்லா ஆற்ற லு முடைய ராய் விளங்கினர். சங்கரர் மாணுக்க ருடைமையைப் பார்க்கிலும், வீரமா முனிவர், மாணுக்க ருடைமை, ஒருபடி மேலாகக் கருதும் படியாகவே யிருந்தன. அன்னுரின் மாணுக்கர்களை யுடைய தன்மை தான், என்னே! என்னே!.

17. இங்ஙனம், நம் வீர சேகர முநிவர், வாழ்ந்து வரும் நாளில், வாத வூரர் திருப் பெருந் துறையில், திருப் பணி முடித்துத் திருந்திய பத மடையத் திருத் தில்லையை யடைந்த வாறு, நம் வீர சேகரனும், பல வ ள ங் க ள் பொருந்திய பாண்டி வள நாட்டில், முன் பல முறை மொழிந்த வாறு, பலவும் செய்து முடித்துப், பரமாநந்த லாபத்தைப் பயக்கும் பல வளங்களும், பல சிறப்புக்களும், பொருந்திய, சோழ வள நாட்டில், முன் கூறியபடி, மூவ ரால் பாடல் பெற்ற முதன்மை யான ஸ்தல மொன்றை முற்றுப் பெறச் செய்யவேண்டு மென்ற முதன்மை யாகிய எண்ணம் முடிவிலாது உதித்துக்கொண்டிருந்தன. மேற் கூறிய சோழ வள நாட்டின்கண், பூ தேவியின் திலகம் போல, இலகும் பல வளங்களும் பொருந்திய, திருக் களர் என்னும் ஒரு திவ்ய ஸ்தலம் திரு வுட னிருந்து வந்தது. அத் தல மானது, தில்லையில் பதஞ்சலி வியாக்ர பாதர் முத லிய முநிவர்களுக்கு, ஒரு நாள் தெரிசநம் கொடுத்த காலத் தில், அத் தெரிசநத்தைப் பல காரணங்களைக் கொண்டு பார்க்க இயலாத, துர்வாசர் மநக் குறையை நீக்க, முன் னூற் றறுபது நாளும் தெரிசநம் கொடுப்பதாக வர மருளி, அது போல, தெரிசநம் கொடுத்தருளியதும், கந்தமாதநம் பர்வத வாசிக ளாகிய, அறு பதி னுயிரம் இருடிகளுக்கும், பதி னுயிர வருக்கு ஒரு முக மாக, அறு பதி னுயிர வருக்கும், பஞ்சாக்ஷரத்தை, 21 முறை, எழுத்து மாற்றி, மாறி மாறி, உபதேசித் தருளிய சிறப்புடையதும், அத் துருவாசரால், தெய்வ கம்மியனைக் கொண்டு எல்லாப் பணிகளையும், மாட மாளிகையுடன் வா னளாவ இயற்றியும், பெரு விழா முதல் எல்லா விழாக்களையும், வரன் முறை யாக நடத்தி யும், வரை யறுக்க முடியாத பல காரியங்களைச் செய்தும், தெரிசித்தும், பல வரங்கள் பெற்றும், இன் றளவும், இனி மேலும், ஆநந்த தெரிசநம் பெற்று, அமர்ந்து வரும் தன்மை வாய்ந்ததும், துருவாசராலும், மாலாதாரகன் முத லிய அநேக அரசர்களாலும், வணங்கி, அநேக மாநியம் வழங்கி, அமல பத மடையப்பெற்றதும், மூவரில் சம்பந்தர்

அப்பரால் தேவாரப் பாடல் பெற்றதும், அத் தேவாரப் பாடலில், அறைந்தபடி அநேக வளங்கள் பொருந்தியது மாகும். அத் தகைய தலம் காலாந்தரத்தில், காப்பா ரின்றிப் ஜீரண முற்று, மாநியங்களையும், அநேகர் எடுத்துக் கொண்டும், பூசை நைவேத்யம் கூடச் சிறந்த முறையில் நடக்காமலும், பகலிலேயே, கோவிலுக்குள் செல்வதுக்கும் இயலாத முறைமையில், காடுகள் மூண்டு, மிகவும் ஜீரண முற்றிருந்தது; இந்தப் பரிதாப நிலையைப் பூவ னூர் என்னும் தலத்தில் அவதரித்து ராசு முதலியார் என்னும் சிவத் தொண்ட ராய்ப் பூசல நாயனுரைப் போன்று, அத் திருக் களர் ஸ்தலத்தை முன் போலவே, திருப் பணி செய்வ தாக சதா பாவித்துக்கொண்டும், "தி ரு க் க ள ரீசன் றிருப் பணியை எவரைக் கொண்டு முடித்துக் கொள்வம்" என்ற இடையரு எண்ணத்துடன் இருந்து வந்தனர். முருகப் பெருமான் கலி யுக வரதரும் சிவ சொரூபரு மாதலின், தம் இரு தொண்டர்க ளாகிய வீரமா முநிவர், இராசு முதலி யார்களின், எண்ணம் முற்றுப் பெறச் செய்யவும், அவ் வீரமா முநிவரும், தாமும், சிவ வடிவமே யாதலின், தம் முடன் ஐக்யப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டு மென்ற எண் ணத்தினுல், தமக்குச் சுவாமி மலையில் கும்பாபிஷேகம் செய்ய வியற்றி யருளினர். இத் தகைய, ஈ றிலாச் சங்கற் பத்தால், இணை யடியார்கள், ஈ றிலா முயற்சியினுல், இணை யற்ற கும்பாபிஷேகம் செய்ய வேற்பாடு செய்தார்கள். அக் கும்பாபிஷேகத்திற்குத் தந வைசியர்கள், நம் வீரமா முநி வரை, விருப்புடன் வர வேணடு மென்று விழைதலும், விமலனும், விருப்புடன் வருவ தாக, இசைந்து வந்தருளி னர். அக் கும்பாபிஷேகத்துக்கு முற் கூறிய இராசு முதலி யாரும், சென் றிருந்தனர். இருவ ருடைய நல் வினையும் கூட்டுவிக்க, இருவருக்கும் சந்திப்பும் ஏற்பட்டது. இவ் வீரமா முநிவரது, அவதார விசேஷத்தின் பொலிவு, அந்த இராசு முதலியாருக்குச் சிவமே யெனத்தோன்றியது. "இப் பெருந்தகையாரே, ந ம து எண்ணத்தை இடை யின்றி

முடிக்கச் செய்யத் திருக் கள ரீசன் ந ம க் கு ஈந்தனர்'' என்று தெரிந்து, வீரமா முநிவரை, விதிப்படி வணங்கி, விநய பாவத்துடன் நிற்க, முநிவரர், யா ரென்று வினவத் தமது வரலாற்றைச் சிறிது உரைத்ததுடன் திருக் களத் தல வரலாற்றைப் பல வகை யாக விரித் துரைத்தும், இப் போ துள்ள மேற்படி ஸ்தலத்தின் நிலைமையையும், தெரி வித்தும், ''சுவா மிகள் வந்து ஒரு தரம் தெரிசிக்கின், எமது மநக் குறை நிவிர்த்தியா'' மென்றனர். அவ் வீரமா முநி வரும், திரு வுள முளதேல், ஆகுக, ''எ ம க் கு ம் தாம் மொழிந்தது போல், சிறிது எண்ண முண்டு,'' என்று மொழிந்து, கோவி லூர் சென்றனர், ராசு முதலியாரும், தமது இருப்பிடம் சென்றனர், அது முதல், வீரமா முநி வருக்கு, திருக் களர், திருப் பணியின் எண்ணம் அதிக மாக வளர்ந்து கொண்டே யிருந்தது. அதற்கு இயைய, ராசு முதலியாரும், கோவி லூர் சென்று, விதிப்படி வணங்கி, முருகன் ச ந் ந தி யி ல் சந்தித்து பேசியதை நினை வூட்டித், ''திருக் களர் க்ஷேத்திரத்துக்கு எழுந் தருள வேண்டு'' மென்று பல வாறு வேண்டினர்.

அதற் கியைந்து சு ப தி ந த்தி ல், அமரர்கள் வேண்டு கோளுக்கு இரங்கி, அறுமுகன் வந்தது போன்று, அவரு டன் திருக் களர் க்ஷேத்திரத்துக்கு வந்து, ஸ்ரீ பாரிஜாத வநேசுரரையும், அமிர்த வல்லி யம்மையாரையும் தெரிசித்து, இரண் டொரு நாட்கள் தங்கி, திருப் பணி செய்யத் திரு வுளங் கொண்டு, அத் தொண்டரிடம் சிறுபான்மை செய் யலா மெனக் கூறி, அவர் மநதைச் சந்தோஷிப்பித்துக் கோவி லூருக் கெழுந்தருளினர்.

அதன் பின்னர், முத்தர் வணங்கும் வி த் த க ரி ள் சத்திய சங்கற்ப மானது, பயனை ஈயும் பொருட்டு நெருங்கி வர, முன்னர் வந்து சென்ற தொண்டர், மீண்டும் கோவி வந்து, ''வீர மா முநிவரை, விதிப்படி வணங்கி, எல்லா

ஆற்றலும் எளிதி லமைந்த இறைவனே, நீவிர் வந்து திருப் பணி தொடங்கின், இறைவ னருளால் இனிது முடியும்'' என, இனிது வேண்டலும், அதற் கிசைந்து, சௌமிய ௵ ஐப்பசிமீ 7உ ஆகிய சுபதிநத்தில் திருக் களர் வந்து, சோம சுந்திரத் தபதி துணையுடன் பவத்திற் கஞ்சிய பக்குவிகட்கு அபயஸ்தம் கொடுத்தருளும் தம் திருக் கரங்களால், உளி கொண்டு கொத்தித் தச்சு செய்து, வேலை, ஆரம்பித்தரு ளிச் சுவாமி அம்மன் மற்றை பரிவார முகூர்த்தங்களையும், வசந்த மண்டபத்தில் பாலாலயம் செய்து, நா லு கால பூசையை நன் முறையில் நடத்தி வரச் செய்தனர். அது முதற் கொண்டு, திருக் களரை ஆள வந்ததனுல், திருக் களர் ஆண்டவ ரென்னும் காரணப் பெயருடன் விளங்கிய தெய்வீகத் திரு வவதாரத் தேசிகோத்தமர் எடுத்த திருப் பணி, இனிது முடிவுறத், தமது அருள் வலியால், அன்ப ரிடத்தில், அநேகம் பொரு ளீட்டி, இடையருது முட் டின்றி, அண்ணிய தொண்டர்களின் அங்கப் பணியை அணி யாகக் கொண்டு, அரும் பணியை, அழ காகச் செய்து வந்தனர்.

இங்ஙனம், ஆரம்பித்த மூன்ருண்டுக் குள்ளேயே, அந்தண ருருவாய் வந்து, ஸ்ரீ பாரிஜாதவனேச்சுரர் கநவிற் சொன்ன, குறிப்பின்படி, பெரிய ராஜ கோபுரமும், பெரிய திரு மதில்களும், அல்லாது, மற்றை, எல்லாத் திருப் பணி களையும், கருங் கல்லால் கண்டாரும், விசுவ கர்மாவும், வியக்கப் புதி தாகக் கட்டியும், பெரிய ராஜ கோபுரம், பெரிய திரு மதில்கள் இவைகளைப் பழுது பார்த்தும், சுவாமி அம்மன் முதல் எல்லா மூர்த்தங்களுக்கும் வெள்ளிக் கவசங்களும், தங்க அங்கியும், வெள்ளி தங்கக் கிரீடங் களும், உத்ஸவத்துக்கு வேண்டிய தங்க வயிர நகைகளும், அமோக மாகச் செய்தும், சோடசோபசார, பூசை முதலிய வைகளுக்கு உரித் தாகிய எல்லா உபகரண சாமான்களும், எல்லாத் திப வகைகளும், எடு பிடி உபசாரத்துக் குரித் தாகிய, குடை சுருட்டி முதலிய, எல்லா வகைச் சாமான்

களும், நித்ய பூசை விசேஷ பூசைகளுக்கும், பெரு விழா முதலிய, எல்லா விழாக்களுக்கும், வேண்டிய எல்லாச் சாமான்களையும், இன்னென்று வேண்டுமென்று கருதுவதற் கிடமில்லாது, பூர்ண மாகச் சேகரித்தும், பெரு விழாப் பத்து நாளைக்கும் உரித் தாகிய (24) இரு பத்து நான்கு வகை வெள்ளியிலும், மரத்திலும் வாஹநங்கள், தெய்வ லோகத்தி லிருந்து உயிருடன் வந்தனவோ, என்று நினைக்கும்படி, அணி பெற வியற்றியும், பஞ்ச மூர்த்திகளுக்கும் பஞ்ச ரதங்களும், ஐந்து தேர் முட்டிகளும், துர்வாச தீர்த்த முதலிய தீர்த்தங்களுக்கு, கற்படித் துறை முதலிய படித் துறைகள் கட்டியும், வேதாந்த மடம், குரு பூசை மடம், (3) மூன்று வேதங்கட்கு பாட சாலைகள், பசு மடம், நந்த நவனம், அக்ரகாரம், மற்றும், பல மாளிகைகளைச் சிறப்புறச் செய்தும், தேரோடும் வீதிகளைப் புதிதாக சிறப்புற அமைத்தும், திருக் களர் க்ஷேத்திரத்தைக், "கருத் துயர் அறுக்கும் கைலாச" மென ஆக்கினர். நோக்கும் மற்றைய மதஸ்தர்களுக்கும், மற்றைய வுலகங்க ளாக கருதும்படியும், தோற்ற மளித்தன. வருஷ மூன்றுக்குள் பல லெட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து, வாத வூரடிகள் போன்று, தெய்வ சிப்பி யமைப்பிற் கொப்ப, செயற் கரிய சித்திரங்களுடன் திருப் பணி யாற்றி யருளிய வீர சேகரனார், அருள் விலி யிருந்த வாறு தான், என்னே! என்னே!.

18 இத் தகைய செயல், அவதார புருடர்க் கன்றி. மற்றையோர்க் கியலுங் கொலோ! அன்னரது அநுக்ரகச் செயலும், நிக்ரகரச் செயலும், அளவிடற்கு அரிய முறையி லிருந்த வாறு தான், என்னே! என்னே!.

19. இங்ஙனம் திருக் களர் க்ஷேத்திரத்தை தருக் கிளர் தண் சோலை சூழ்ந்த தெக்ஷிண கைலாசம் போல், ஆக்கி, இறைவன் றிரு வருளால், கும்பாபிஷேகம் செய்ய வெண்ணி, ஆலயம், யாக சாலை, முதலியவற்றை, சாத்திர முறைப்படி, அள வற்ற விசேஷங்களோடு கூட அலங்

கரித்தும், யாக குண்ட முதலியவற்றை யமைத்தும், எல்லா மங்கல ஒலிகளும் ஒலிக்க, விரோதி கிருது ஹு சித்திரை மாதம் 22உ வியாழக் கிழமை பூர்வ பக்ஷம் சஷ்டி திதி சித்த யோகம் மிதுந லெக்நம் புநர் பூச நக்ஷத்திரம் கூடிய சுப திநத்தில் ஆதிசேஷுனுலும், அளவிட்டுக் கூறற் கரிய முறையில், மிகுந்த விசேஷங்களோடு, கும்பாபிஷேகம் செய்தருளி, வேண்டுவர்க் கெல்லாம் வேண்டுவன, போதும் போது மென்னக் கொண்டல் போல் பொழிந்தனர். கும்பாபிஷேகத்தைக் கண்டு களிப்புற்ரோர்கள் திரிவித காலத்தும் எத் தகையயோராலும், இத் தகைய கும்பாபிஷேகத்தை இயற்ற இயலா தென்று, வியந்து பாராட்டினர். இத் தகைய அருள் வலி யிருந்தமை தான், என்னே! என்னே!.

20. மேற்படி வைபவம் முடிந்தவுடன் கோவிலூருக்குச் சென்று, தன் னிலை யுணர்ந்து, முன் பல விசேஷங்களோடு நடத்திவந்த, திரு நெல்லை யம்மையின் ஆடிப் பூர உத்ஸவத்தின் முறைகளைப் பல முறை யாக வகுத்துச் சிறிதும் தவருது, ஆராதனை முதல் வீதி வுலாவரையிலும் அனைத்தையும், ஏட்டில் எழுதுவித்தருளினர் இஃது சிவப் பணி குறையாது நடைபெற வேண்டு மென்ற சிவ நேசமும், தனக்குப் பின் வருபவர்கள் மநக் கிலேச முருதிருக்க வேண்டு மென்ற கருணையு மன்ரோ? அங்ஙன மியற்றியது. மற்றும், அங்குத் தன் மாணுக்கர்களுக்குப் பாட மோதி வந்த வாசிட்ட ஞாந நூலினைப் புண்ணிய பாவநர் கதையில், தீர்க்கதவ ருகிய தந்தை வியோக மாகும் சந்தர்ப்பத்தில், நிறுத்தியருளினர். அதனை நோக்குமிடத்து மாணுக்கர்களுக்கு பாட மோதுவித்தலி னின்றும் நீங்கித் தேக வியோக மாகு மென்பதைக் குறிப்பினுல் உணர்த்திய தாகும். அஃதன்றியும், திருக் களர் பிர்மமோத்ஸவத்துக்கு வருங்கால், தமது சகடத்தில் பூட்டிய இடபங்களை குறைந்த விலைக்கு விற்கும்படி செய்தருளினர். இனி மேல், "தாம் சகடம் ஏறுவ தில்லை" யென்பதைக் குறிப்ப தாகும். இத்

தகைய வுணர்ச்சி, ஏனையோர்க்கு யியலுமோ, நம், வீர சேகர ருக்கு இருந்த வாறு தான், என்னே! என்னே!.

21. பின்னர், வீர சேகரனுர் திருக் களர் வந்து, துரி தத்துடன் கும்பாபிஷேகத்தி லிருந்து 45ம் நாள் நடத்த வேண்டிய மண்டலாபிஷேகத்தை, வைகாசிமீ 13உ வெள் ளிக் கிழமை யாகிய இரு பத் தைந்தாம் நாளிலேயே, நடத்த வேண்டு மென்றும், ராசு முதலியார் முதலிய அன்பர்களிடத் தில் அருளலும், அவ் வன்பர்கள், அந்தோ! திருப் பணியி லும், கும்பாபிஷேகத்திலும், அனை வரும் மிகவும் நொந் திருக்கின்றன ராதலின், நாற் பத் தைந்து நாளும் செல்ல விடின் நய மென நவின்றனர். அதற்கு, நம் முநிவர் இரு பத் தைந்தாம் நாளிலேயே நடத்துவது, திரு வுளக் கருத்தா மெனவும், அருள் சங்கற்ப முன், மருள் சங்கற்பம், நிற்குங் கொலோ! ஆதலி னனைவரு முடன்பட்டனர். இவ் வால யத்தில் சித்திரை மாதம் நடைபெற வேண்டிய பிரம்மோத் ஸவமும், இத் தருணமே நடைபெற வேண்டு மென் றியம் பலும், அந்தோ! சுவாமிகள்! அவதார புருட ராதலின், சிரமம் தோன்ரு துறினும், எம்மனோர்க்கும், பணி யாட் களுக்கும், இயலாத தாக விருக்கின்றதே, தமது திரு வுளப் பாங்கின்படியே' ,மேல் வருடம் திரு வுலா நடத்தின் யா மனைவரும் உட னிருந்து சிறப் பாக நடத்துவிக்கின்ரேம்'' என்றனர். விருத்த ராகிய அருள் வலிச் சிவன் முன், மருள் வலிச் சுந்தரரின் வாதம் நிற்காதது போல, ம ரு ள் நோக்க முடைய மற்றையோர்களின் நோக்கு, அருள் நோக் குடைய வீர முநிவரின், நோக்கின் முன் நிற்குங் கொலோ! மே லாண்டு நடக்கும் விழாவை யா மிருந்து காணல் நிலை யாமோ வெனலும், எல்லா அன்பர்களும் ''அங்ஙனமே ஆகுக'' வென விசைந்தனர். பின், வீர மா முநிவர், அவ் வைகாசி மாதம் பூர்வ பக்ஷம் சதுர்த்தி திதி புநர் பூச நக்ஷத்திரம் கூடிய சுபதிநத்தில், ஸ்ரீ அமிர்த வல்லி யம்மை சமேத பாரிசாத வநேஸ்வரருக்கு பெரு விழா நடத்தற்

பொருட்டு ரிஷபக் கொடி யேற்றியருளினர். இவ் வீர சேரேசரது, முன் னுணர்ச்சி யிருந்த வாறு, தான், என்னே! என்னே!.

22. தாம் உத்தமாம் பத வடிவா யுறையும் காலத்தை உணர்ந்த உத்தம ராம் வீரேச முநிவர், ராசு முதலியார் முதலிய வன்பர்களுடன் பத்து நாள் உத்ஸவத்தையும், பல சிறப்புக்களுடன், பஞ்ச மூர்த்திகளேயும், பல வகை வாஹநங்களில், பல வ கை யலங்காரங்களோடும், பல வகைச் சிறப்போடு பலருங் கண்டு பாடும் படியான முறை யில், பல் பல நாத முழக்கங்களுடன் பாங்குற, நா லிரு விழா வரை நன் ருக வியற்றியும், ஒன்ப தாம் விழாவில் பஞ்ச மூர்த்திகளேயும், ப ஞ் ச ரதங்களில் எழுந்தருளச் செய்து, ராசு முதலியார் முதலிய பல பக்தர்களேக்கொண்டு, பல ஆட்களேச் சேர்த்துப், பஞ்ச ரதங்களும், பவநி வரத் திரு வீதியில் ஈர்க்கச் செய்தனர் தாமும், தமது, அபயத் திருக் கரத்தால், திரு வடத்தைப் பற்றி ஈர்க்கலும், கணே சர், முருகேசர், தேர்கள், கரைபுரண் டோடி வடக்கு வீதி யின்கண் நிற்கவும், சுவாமியின் தேர் அதி விரை வாகச் சென்று, தென் வீதியின் கீழ்க் கோடியில் நிலேத்து நின்று விட்டது. அன்பர்கள் அதிக மாக முயன்றும் அசையவே யில்லே. அதனுல், அருள் முநிவருக்கு, அருள் முத்தி யளிக் கும் நாள், அடுத்த நாள் என்பது உணர்த்தியது என்க. நம் வீர மா முநிவரும், அக் குறிப்பை, முன்னரே யுணர்ந்தவ ராதலின், அங்ஙன மாய தென் றறிந்து அருள் நோக்குடன் அரு ளிறையை அன்புடன் பணிந்து, அடியார்களுடன் ஆசிரமத்துக் கெழுந்தருளினர்.

அன் றிரவு, தம் ம ா ணு க் க ர் க ளு க் கு மறு நாள் நடக்கவேண்டிய அநேக கு றி ப் பு க் க ளே யுணர்த்தினர். இராசு முதலியார் முதலிய வன்பர்களுக்கு, இனி மேல் தேவாலயத்தில் நடக்கவேண்டிய காரியங்களே, நடத்திவரப் பணித்தனர். திநந் தோறும் பால் கொண்டு வந்து கொடுக்

கும் கி ரு ஷ் ண ன் என்னும் யாதவனிடத்தில், அன்ப, "இரண்டு தினம் தான் பால் தேவை நேரம் தவருது கொடுத்தி" யென வியம்பினர். கோவிலின் ஈசாநிய தசையில், தமது திரு மேனியைச் சமாதிவைக்கு மிடத்தையும், பரிவர்த்தனை செய்து, மடத்துக்குச் சொந்த மாக்கினர். குகைக்கு வேண்டிய கருங் கற்களையும், கணக் காக முன்னரே சேகரித்து வைத்தனர். அடியார்களிடத்தில், "நாளைக் கற்பூரமும், பூ மாலைகளும், அதிக மாக வேண்டிய திருக்கும்" என்றனர். இன்னும், பாரிசாதவநேசுரருக்குத் தெப் போத்ஸவம் நடத்த எல்லாச் சாமான்களையும் சேகரித்தனர். தெப்போத்ஸவம் எப்போது என்று வினவினவர்களுக்கு, "இவ் வருஷம் நடத்த இயலாததால் நிறுத்திறேம்" என்றனர். "வீரமா முநிவர், தொடங்கிய பணிகளில், இங்ஙனம் இயம்பியது என்று மில்லை, இன்று இவ் வணம் இசைத்தது என்னையோ" வென்று ஒன்றும் தோன்ருது, அசை வற்றவரே யாயினர். இங்ஙனம், அநேக அறி குறிகளை அறிவித்ததும், அனைவரும் அநேக வித மாக ஆலோசித்து, அநேக ஐயப்பாடுகள் அடைந்தார்கள். முன்னுணர்வால், முற்றும் குறிப்பால், உணர்த்திய முழுக் கருணை தான், என்னே! என்னே!.

23. சண் முகப் பெருமானே பட்டபாதராகவும், திரு ஞாந சம்பந்த ராகவும், அவதரித்து, முறையே கரும பத்தி மார்க்கங்களை ஸ்தாபித்தும், சங்கரரே சங்கர ராக வந் தவதரித்து, அநேக மகிமைகளைக் காட்டி, ஞாந மார்க்கத்தை உலகின்கண் ஸ்தாபித்தும், தம் எதார்த்த வடிவங்களை, எய்தியதைப் போலச், சாக்கை வீரேசப் பெருமானே, நம் வீர மா முநிவ ராக, அவதரித்து, அனைவருக்கும் கர்ம பக்தி மார்க்கங்களை உபதேசித்து, நிலைபெறும்படிச் செய்தும், முடி வாகிய சங்கர கோவிலூர் அத்வைத ஞாந மார்க்கத்தை, அசைக்க முடியாத முறையில் அமைத்தும், அநேக மகிமைகளைக் காட்டியும், தமது அமல பத வடிவ மாக

அமர வேண்டு மென்ற சங்கற்பம் பூண்டபடி செய்து, உத் ஸவப் பத் தாம் நாள் காலையில், ராசு முதலியார் முதலிய அன்பர்களை அழைத்து, அன்பர்காள், "இன்று உச்சியம் போ துக்குள் ஐந்து ரதங்களும், அமரு மிடத்தில் வந்து அமர வேண்டும். ஆகையால், ஆட்களைச் சேர்த்து அதிவிரை வாக இழுமின்" என்று ஆஞ்ஞாபித்து, தாமும் எழுந்தருளித் தேர் வடத்தைத் தமது அபயத் திருக் கரத்தால், அன்போடு பற்றி ஈர்க்கலும், அதிவிரை வாக அருமை ரதமும், அங் ஙனே சென்றது. வீர மா முனிவரும், விமல ஆநந்தத்தால், விரிந்த முகத்தோடும் விரை வாகத் திரு மடம் வந்து, சிறிது இளைப்பாறி, அருள் நீ ராடி, பேறு மிக்க பெரு நீ றிட்டுச், சிவாநந்தச் சிற் றுண்டி யுண்டு, பாரிசாதவநேசுவரர் தேர் ஊர்வதில் நேரிலா ஆநந்தம் பொங்க, வாத வூரர் மன்றத் துக்குச் சென்றது போன்று, திருத் தேரை நோக்கிச் சென் றருளினர். செல்லுங்கால், லயக் குறிப்பைக் காட்டுவ தாக ரத மானது, தெற்கு வீதியின்கண், துருவாச முநிவருக்கு, பாரிசாதவநேசுவரர் அருள் சுரந்து, ஆநந்தத் தாண்டவம் காட்டி யருளிய, நட ராசப் பெருமான் சந்நதியும், பிரம்ம தீர்த்த மேல் கரையு மாகிய. முத்தி ஸ்தாநத்துக்குச் சென்று விட்டது. அச் சமயத்தில், அவ் விடம் எழுந்தளிய, நம் வீர மா முநிவருக்கு, அரன் றன், அருமை யடியார்கள் அறு பத்து மூவர் அருந் தொகையானது போல், நம் அமல மா முநிவருக்கும், அருமை யாகிய வருஷம் அறு பத்து மூன்றும் அமையப் பெற்றன.

அத் தகைய விரோதி கிருது வருஷம் வைகாசி மாதம் இரு பத் தேழாம் தேதி, சுக்ர வாரம், விசாக நக்ஷத்திரம், சுக்ல பக்ஷம், திரயோ தசி திதி, உச்சிப் போ தாகிய சுப தினத்தில், பாரிசாதவநேசுரர் ரதத்துக்கு முன் சென்று, பல் லாயிரம் சங்கங்கள் சூழ, வேதங்கள் ஒலிக்க, பஜனை ஒலிகள், சிவ நாம ஒலிகள், தேவார ஒலிகள், சங்க முதலிய எல்லா

வாத்திய ஒலிகளும், ஏக காலத்தில், கடல் ஒலி போல் ஒலிக்க, அப் பாரிசாத விறை இரதத்தின் வலப் பாகத்தினின்று, "அரகர மஹாதேவா" வெனப் பன்முறை புகன்று, ஆநந்தக் கூத்தாடிக் கொண்டு, இரண்டு திருக் கரங்களையும் சிரசின் மேல் குவித்துக் கொண்டு, இவ் வுடலை நீத்து, ஜோதி வடிவ சிவமே யாயினர். அத் திரு மேனியானது பூமியில் சாயும் போது, அருகில் நின்ற அந்தணர், தாங்கிக்கொண்டனர். கீழ் விழும் தருமங்களைத் தாங்குபவர் தக்கவரே யென்னும் குறிப்பும், தமக்குப் பின் தம் குரு ஸ்தாநத்தை இவ் வணமே யாவரேனும் தாங்கிக்கொள்வரென்னும் குறிப்பு மாம். இத் தகைய அற்புத மான, நிர்வாண பத மாதலி னன்றோ! அந்தரியாமி யாகிய, பரமான்மாவின் அருளினால், சிருங்க கிரி ஜகத் குரு பீடம் ஸ்ரீ சிவாபிநவ நரசிம்ம பாரதி சுவாமிகள் அவர்கள்பால் தோன்றலும், அன்னார், "இன்று நமது மரபை வளர்க்கும் பெரியார் விதேக முத்தியை எய்துவர்" என்றருளினர். "வாத வூரடிகள் முதலியோர், ஜோதியுட் சென்று கலந்தனர்" என்பது நூல்களால் உணரப்படுகின்றது. அத் தகைய நிலையை ஆஸ்திகர் நம்புவ ரன்றி, நாஸ்திகர்கள் நம்பாது விடுவர். அத் தகையோர்க்கும் கண்கூடாக நம் வீர சேகரனார் விமல முத்தியை, அடைந்தமை, அத் தகைய நாஸ்திகரையும், அப் பெரியாரது அருள் நிலையை அங்கீகரிக்கும்படி வைத்தது, இவ் வீரேச முநிவரது, விமல மூர்த்தியின், பெருமை தான், என்னே! என்னே!

24. இவ் வண்ணம், இவ் வீர முநிவரது, விமல முத்தியைக் கண்ட பல கணங்கள், பல நிமிட நேரம், பரவசமாய் ஒன்றுந் தோன்றாது, அசை வற்றவரே யாயினர்.

பின் விழிப் புற்றுப், பல் லாயிரவரும், பற் பல வா ருக இரங்கற் பாக்களைப் பாடினர். அவ் வனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்து பெருங் கட லொழி போலக் காணப்பட்டன. அத்துடன் பிரமன் சபைக்குச் சிவ பெருமான் எழுந்தரு ளித், தேவரும், ரிஷிகளும், அன்பு மிகுதியினால், செய்வ தின்னது என் றறியாது, ஆநந்த பரவசர்களாய், எப்படி நடித்தார்களோ, அதைப் போல, முன் சொல்லிய பல் லாயிரவர்களும், பல இரங்கற் பாக்களைக் கூறியும், நினைத் தும், கசிந்தும், விழுந்தும், புரண்டும், ஆடியும், பாடியும், தேடியும், பிரலாபித்தும், இன்னும் பல விதச் செய்கையு முடைய ராயினர். அன்று திநம், திருக் களர் களரி யாகவே காணப்பட்டன. வித்தக ராகிய வீரசேகரனிடத் துப் பல ஜநங்களுக்கு இருந்த அன்பு தான், என்னே! என்னே!

25. இங்ஙனம், துருவாச முநிவர், போன்று, வந்து அருள் வலியால், அடைந்தவர்க் கருளும் பாரிசாத வநே சுரப் பெருமானுக்கு, அரும் பணிகள் செய்து, வாத வூ ரடி கள் போல், அவ் விறைவனது வடிவமே யான வீரேசப் பெருமான் விமல முத்தியின் பின்னர், வீரேசரது பல வடி யார்களிலும், தலைமை வாய்ந்தவரும், இரண்டா முறை பாடம் போதித்துக் கொண் டிருந்தவரு மாகிய அண்ணா மலை ஞாந தேசிக சுவாமிகளை, ஸ்ரீ ஆண்டவரின் குறிப்பின் படி வெள்ளி யங்கிரிச் சுவாமிகள் முதலிய அடியார்களும், தேவகோட்டை முருகப்ப செட்டியார் முதலிய தந வைசி யர்களும், சேர்ந்து, கோவி லூர் மடாலயத்துக்கு, ஆசிரிய ராக விருக்க வேண்டு மென்று வேண்டிக்கொள்ளலும், அன்னார், அதற் கிசைந்து, ஆசிரியர் ஸ்தாநத்தில் அமர்ந்

தனர். அவ் வண்ணு மலை ஞாந தேசிகர், வீர மாதவரது விமலத் திரு மேனியை, அரிய பீடத்தின் மே லிட்டு, பல் லாயிர அடியார், அன்பர் குழாங்களுடன், அநேக வித அபி ஷேகங்களை அள வின்றிச் செய்து, அநேக வித புஷ்ப மாலை முதலியவைகளால் அளவிட்டுக் கூறற் கரிய முறையில், அலங்கரித்தும், அநேக வித மான நைவேத்தியங்களுடன் சோடசோபசார பூசை முதலியவற்றை நடத்திப் போற்றி வணங்கிய பின்னர், பல வித புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்ட புஷ்ப விமாநத்தி லேற்றி, பல வைபவங்களுடன், வீதி வுலாச் செய்ய நிச்சயித்த போது, அது சமயம் ராசு முதலியார் முதலிய அன்பர்கள் வந்து, ரதங்கள் ஐந்தும், வடக்கு வீதியிலும், தெற்கு வீதியிலும், நிற்கின்றமையின், வீதி வுலாச் செய்வது, தடைப்படு மென்று கருதி, வீரேசர் சந்நதியில், தண்டம் போல் விழுந்து நமஸ்கரித்து, "வாத வூ ரடிகள் போல, தாங்கள் மஹாநுய் யாங்க ளனைவருங் காண முத்தி யடைந்தது உண்மையா யிருக்கின், இந்த ரதங்கள் ஐந்தும் உச்சிப் போதுக்குள் நிலைக்கு வந்து விடல் வேண்டு" மென்று பிரார்த்தித்தனர். அதன் பின்னர், ரதங்களை இழுக்கச் செய்தனர். வீரேச னருளால், ஐந்து ரதங்களும் நிலைக்கு வந்துவிட்டன. அதன் பின்னர், வீரேச ரது திரு மேனியைப் பொலிவு மிக்க புஷ்ப விமாநத்தில், பொலிவுற எழுந்தருளச் செய்து, செந் தூள் பறக்க, அன் பர்க ளனைவரும், ஆடியும், பாடியும், அமோக மாகத் திரு வுலாக் கொண்டு சென்று, ஐந்து ரதங்களின் முன் நிறுத்தி, கற்பூர ஆரத்தி செய்யப்பெற்ற போது, பாரிசாத விறை யின் ரதத்தி லிருந்து, உபய கருடன் தோன்றி, வீர முநிவ ரது விமாநத்துள் சென்று பரிசித்து மறைந்தன. அம்மை யும், அய்யனும், அங்ஙனம் தோன்றி, தன்னோடு ஐக்கியப்

படுத்திக் கொண்டதை குறிப்பா லுணர்த்திய தென்க. பின்னர், நான்கு வீதிகளிலும், கோலாகல வைபவத்துடன் திரு வுலாக் கொண்டு வந்து, முன்னரே முனிவரனுர் திருவுளங் கொண்டிருந்த திருத் தலத்தின் ஈசானிய திசைக்கண் தேரோடும் வீதிக்கு வடபுற முள்ள பூமியில் வேத ஆகம விதிப்படி முன்னர் குறிக்கப் பெற்ற கருங் கற்களாலமைக்கப் பெற்ற குகையில், அடக்கம் செய்து, பல விதமான பொன், தங்கம், வெள்ளி, ரெத்நங்கள், அதி விட்டு, விபூதி, கற்பூரம், மஞ்சள், செந் தூள் முதலியவற்றுல் பந்தநம் செய்து, பல வித மான ஆராதனைகள் செய்து, வணங்கிப் போற்றினர். அன்று தேவர்கள் பூ மாரி பொழிந்தது போல், சிறு மழைத் துளிகள் இடையருது தூரிக்கொண்டே யிருந்தன. அன்று, திரு மேனிக் கபிஷேகம் செய்த தீர்த்த மனைத்தையும், துளி கூட விடாது, எல்லா ஜநங்களும் எடுத்துக் கொண்டு தம் தம் இருப்பிடம் சேர்ந்தனர். வீர முனிவர் விதேக முத்தி யடைந்த பின்னரும், விசேஷ மாக வைபவம் நடக்கும்படிச் செய்த அருட் சத்தியின் வலிமை தான், என்னே! என்னே!

26. பின்னர், அண்ணுமலை ஞாந தேசிகர், மூன்ருந் திநத்தில் செய்ய வேண்டிய மூன் ருங் கிரியையும் செய்து, மோக்ஷ தீப மென்னும் பத்தாங் கிரியையும், அளவிடற்கரிய அடியார் குழாங்களுடன் அமோக மாக அபிஷேக அலங்கார நைவேத்ய ஆராதனைகளைச் செய்தும், மகேசுவர பூசை நடத்தியும், அடியார்கள், மற்றும், ஏனைய அனைவருக்கும் ஈய வேண்டியதை இயல்புடன், போதும் போது மென்ன கொண்டல் போலக் கொடுத்தனர். மற்றும், பலர்

லிங்க வடிவ மாகிய நம் வீரேசருக்குப் பல வித உபயங்களும், பிரார்த்தனைகளும் நடத்தினர். பின்னர், சில மாணுக்கர்களாலும், தந வைசியர்களாலும், கொடுக்கப் பட்ட திரவியங்களைக் கொண்டு, அவ் வண்ணமலை ஞான தேசிகர், வீர முநிவரின் அதிஷ்டாநத்துக்குக் கற்பக் கிரகம், அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், விமாந முதலானவற்றை மிகவும், அழகு பொருந்தும்படி செய்து முடித்து, ஆநந்த வருஷம் தை மாதம் 21உ புதன் கிழமை. சதுர்த்தி திதி உத்திர நக்ஷத்திரம் அமிர்த சித்த யோகம் மீந லெக்நத்தில், கும்பாபிஷேகமும், பல வகை வைபவங்களுடன் பாங்குறச் செய்து முடித்துப், பற் பல அடியார்களுக்குப் பற் பல தாநமும் செய்து, இரண்டு கால பூசையும் நடத்தியும், மேற்படி பூசை நைவேத்யத்துக்கும், அடியார்களின் பிக்ஷைக்கும், பாரிசாத வநேசுவரர் கோவில் அமுது படிக்கும், விளை நிலம் வாங்குவித்து நடாத்திவந்து விதேக கைவல்ய மடைந்தனர்.

அதன் பின்னர், மகா தேவ ஞ்ஞாந தேசிக சுவாமிகள் கோவிலூர் மடாலயத்தின் தலைமை ஏற்றுக்கொண்டு, பல வாறு விருத்தி செய்து கொண்டு, வேதாந்த போதகாசிரியராக இருந்து வந்ததுடன், தம் ஆசிரியராகிய வீர மாமுநிவரின் அதிஷ்டாநத்துக்கு திருப் பணி செய்யக் கருதி, பிரகார மண்டபம், உற்ஸவ மூர்த்தி ஆலயம். முன் ராஜ கோபுரம், முன் 16 கால் மண்டபம், முதலிய பல திருப் பணிகளை, அரிய பெரிய உரிய நய மிக்க கற்பணி யாக்கிப், பல வகைத் தீபங்களை அழகு வாய்க்க அலங்கரித்து, கண்டார்க்குக் கைலாச மெனவும், பணிந்தார்க்குப் பரம பத மெனவும், சிவாலயம் போலச் சிறக்கச் செய்து, பல வித வைபவங்களுடன் முன்னர் திருக் களர்

ஆண்டவர் சிவ பெருமானுக்கு நடத்திவந்ததைப் போல, நடத்தி வந்து கும்பாபிஷேகமும், பல சிறப்புகளுடன் செய்து முடித்து, அன்பர்களுக்கும், அடியார்களுக்கும், வேண்டிய வாறு கொடுத்து, விசேஷ சந்தோஷத்தை யடையும்படிச் செய்தனர். சாதுக்கள் போசநத்து விளை நிலங்களும் வாங்கி வைத்தனர். பின்னரும், அநேக அன்பர்கள், அநேக பிரார்த்தனைகள் செய்து, பிரார்த்தனைகள் ஈடேறி, அநேக கட்டளைகளும் நடத்தி வருகின்றனர். வீரமா முனிவர், ஜீவந் முத்தி தசையோ டிருக்கும் போது நடந்த, அநுக்ரக நிக்ரகச் செயல்களைக் காட்டிலும், விதேக முத்தி யடைந்து சமாதி கொண் டிலகும் அதிஷ்டாநத்தில், நடக்கும் அநுக்ரக நிக்ரகச் செயல்கள் எளியன் மநதுக்கு எட்டிய வரையில், எழுத ஆரம்பிக்கின், ஏட்டி லடங்கா. எட்டாதவை, எண்ணக்கூடியவை அல்ல, இவ் வீரேசரது தவ வலிமை இருந்த வாறு தான், என்னே! என்னே!

27. இவ் வீரேசரது அதிஷ்டாநத்தில், எல்லா அதிஷ்டாநங்களைப் பார்க்கிலும், செல்வமும், சிறப்பும் ஓங்கியும், ஓங்கிக்கொண்டும், ஓங்கவும் இருப்பது, எல்லோருக்கும் கண்கூடே. இதற்கு விளக்கம் வேண்டாம். இவ் வீரேசரது விசித்திர மான அருள் வலியிருந்த வாறு தான், என்னே! என்னே!

வாழ்க, வீரேசர் பொற் கழல்கள்!

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

முற்றும்.

திரு வை யாறு,
ஸ்ரீ நாராயண சுவாமிகள் செய்த கவி.

நற்றுறவோ அன்போ நறியுசெய லோவென்றும்,
வற்ருத மெய்ஞ்ஞாந வன்மையோ—உற்றுலகில்,
வீரப்ப மாமுநியா மேவியவென் னக்களரில்,
ஆரப்ப ணிங்தோ மடி.

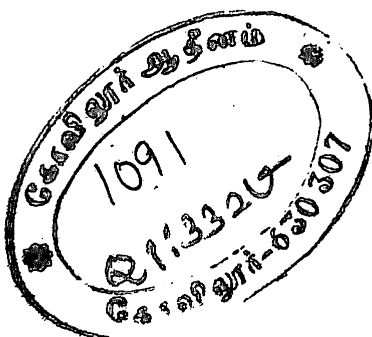
அன்பிருக்கு நல்ல அருளிருக்கு மெய்ஞ்ஞாந,
இன்பிருக்கு மென்றே யியம்புக—கொன்பெருக்கும்,
தென்கழனி வீரப்பன் தெய்வத் திருக்களரான்,
மன்கழலைப் போற்ற வரின்.

மாதவர்க்குண் மாதவனாய் மன்னுமெய்ஞ் ஞாநவொளி,
யாதவனா யன்ப ரகத்திருளைக்—காதியின்பம்,
தந்துவக்கும் வீரப்ப சாமிபதங் கண்டக்கால்,
நந்துவக்கு மோமாந* நாண்.

---

* மாநம்—தேகாதி தானென்னுமேவ சேரபிமாநம்.

முற்றும்.

அச் சாக வேண்டியன.

1. யுக்தி பிரகாசம் ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்பு. 2 தர்க்க சங்கிரகம் தீபிகை உரை.(தர்க்கம்)
3. சப்த பதார்த்தி வசநம் (தர்க்கம்) 4 காஞ்சத சித்தாந்த சந்திரிகை வசநம். (தர்க்கம்)
5. கணேச கவசம், சுலோகம் பத உரை. 6. கணேச கவசம், தமிழ்க் கவி உரை.
7. சசிவர்ந போதம், பதார்த்த பாஸ்கரன் உரை.
8. வேதாந்த சூடாமணி – சந்தோஷ தாயிநி உரை.
9. ஸ்திரீ புருஷ ஜநந மரண ரஹஸ்யம், வசநம்.
10. வீர சேகர ஞாந தேசிக சரிதம், கவி (1500).
11. விவேக சூடாமணி சுலோகம் பத உரை.
12. சங்கர விஜய விலாசம் வசநம், மொழி பெயர்ப்பு.
13. சிவ சங்கராவதாரம், சுலோகம் பத உரை. 14. மகாத்ம சரிதா மிருதம், வசநம்.
15. மகாத்ம சரிதாமிருத சாரம். (கவி 270) 16. தாயும், தனயனும், வசநம். (வேதாந்தம்)
17. வைராக்ய சதக உதாரணக் கவி உரை. 18. வைராக்ய தீப உதாரணக் கவி உரை.
19. கைவல்ய நவநீத உதாரணக் கவி உரை. 20. சுவா நுபவத் திருவாக்கு (பாக்கட் சைஸ்)
21. உண்மைக் கடவுள், வசநம். 22. ஈசுவர கீதை உரை. 23. சமாதி விதி.
24. பிரபோத சுதாகரம் பத உரை மொழி பெயர்ப்பு 25 சந்நியாச விதி.
26. சித்தாந்த லேச சங்கிரகம் (56 மத விசாரம்) சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு.
27. கைவல்ய நவநீதம், துறவு அருணசல ஞாந தேசிகர் பத சார உரை.
28. பட்டிநத்தார் பாடல் உரை.
29. நாநா ஜீவ வாதக் கட்டளையின் சாரமும், சக்தி விவேசநமும்.
30. கோவிலூர் மடத்தின் அத்புத மகிமை, வசநம்.

திருப் பூ வண மடாதிபதி, சத சாஸ்தர கர்த்தா,
ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாச்சார்ய ஸ்வாமிகள் இயற்றிய நூல்கள்

1. வேதாந்த பதார்த்த மஞ்ஜூஷா வசநம். 2—50
2. விசார சாகரம், வசநம். 2—25
3. வியாச தாத்பரிய நிர்ணயம், வசநம். 0—50
4. கதா சரித் சாகரம், வசநம் கதை. 2—25
5. நைஷ்க் கர்ம்ய சித்தி, வசநம். 0—50
6. வேதாந்த சித்தாந்த முக்தாவலி, வசநம். 0—50
7. வேதாந்த பரிபாஷை, வசநம். 0—46
8. ஸ்வாராஜ்ய சித்தி, வசநம். 0—50
9. மண்டல பிராஹ்மண உபநிஷத்-ராஜ யோக பாஷ்யம் 0—25
10. ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத்-சங்கர பாஷ்யம் 0—25
11. வேதாந்த சஞ்ஞா வசநம். 0—13
12. ஹரிமீடே-ஹரி தத்வ முக்தாவலி. 0—75
13. பகவற் கீதை 15-வது அத்யாயம் மூர்க்க சதகம். 0—50
14. நாநா ஜீவ வாதக் கட்டளை சத்யார்த்தப் பிரகாசிகை உரை 2—00
15. மகாராஜத் துறவு-மநப் பிரசாதிநி உரை. 2—00
16. கீதா சாரத் தாலாட்டு, லகு சந்திரிகை உரை. 2—00
17. மேற்படி நக்ஷத்திர விளக்க உரை. 0—25
18. பக்தி சதக பத உரை, பொழிப் புரை. 1—50
19. வைராக்ய தீப பத உரை, பொழிப் புரை. 0—50
20. சீடாசாரம், பால போதிநி உரை. 0—50
21. மந்திரோபதேசம் வசநம். 0—25
22. திருக்களர், வீர சேகர ஞாந தேசிக சரிதம். 1—00
23. கீதாத் திரயம் (ஈசுவர கீதை பகவற் கீதை பிரஹ்ம கீதை) கவி 3—00. 24. வேதாந்த ரத்நத் திரயம் (விவேக சூடாமணி அஞ்ஞ வதைப் பரணி பஞ்ச தசி கவி 1950) 3—00
25. வேதாந்த சாஸ்திர ரத்நாவலி 9 சேர்ந்தது. 3—00
26. ஒன்பது துறவியர், திருஎம்பாவை திருப்பள்ளி எழுச்சி 1—00
27. திரு எம் பாவை, திருப் பள்ளி எழுச்சி, மணி மாலை, சிறுசுடர் உரை. 0—75. 28. வாசிட்டம் கவி 2055. 2—25
29. திரு எம் பாவை, திருப் பள்ளி எழுச்சி பத உரை. 0—25
30. வைராக்ய சதக தோத்திர உரை. 0—18
31. சார்த சதக ஸ்தோத்ர ரச மஞ்சரி, பரிமள தீப உரை. 1—50
32. திரிம்சத் ஸ்தோத்ர ரச மஞ்சரி, நுந்தா ஒளி உரை. 0—25
33. கைவல்ய நவநீதம கவி 0—56. 34. பஞ்ச தசி. 0—63
35. பகவற் கீதை கவி. 1—25. 36. ஈசுவர கீதை கவி. 0—25
37. பிரஹ்ம கீதை கவி. 0—38. 38. காசிகாநந்த விஜயம். 0—25
39. ஸ்தோத்ர ரச மஞ்சரி கவி. 0—25